

Nr. 39.
25.
nóvbr.

Auglýsing

um

gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og
Hans Hátignar konungs Belgíu.

Hin danska og hin belgiska stjórн hafa 26. apríl 1905 gjört með sjer svofeldan samning um skuldbundna gjörð og fullgilt hana í Bryssel 2. maí 1906.

Pýðing.

Hans Hátign konungurinn í Danmörku og Hans Hátign konungurinn í Belgíu, sem æskja eftir því að ráða með gjörðum til lykta öllum þeim deilumálum, sem kynnu að rísa upp milli landa þeirra, hafa ákvarðað, að gjöra í því skyni samning, og hafa skipað umboðsmenn sína:

Hans Hátign konungur Danmerkur:

Herra *Jóhann Wilhelm Grevenkop Castenskjold*, kammerherra Hans Hátignar og erindreka í Bryssel, riddara dannnebrogosorðunnar, og

Hans Hátign Belga konungur:

Herra *barún Favereau*, riddara Leopoldsorðunnar, o. s. frv., o. s. frv., o. s. frv., Senator utanríkisráðgjafa Hans Hátignar,
og er þeir hafa látið hvor öðrum uppi umboðsskjöl sín, sem reyndust góð og gild, hafa þeir komið sjer saman um greinar þær, er hjer fara á eftir:

1. grein.

Hinir hótignu samningsaðilar skuldbinda sig til að leggja undir hinn fasta gjörðardóm, sem stofnaður var með sáttmálanum 29. júlí 1899 í Haag, þau deilumál, sem kynnu að rísa upp á milli þeirra, þegar svo stendur á sem segir í 3. gr., að svo miklu leyti, sem þau snerta hvorki lífshagsmuni nje sjálfstæði samningslandanna, og sáttum hefur ekki orðið komið á með beinum samningum af hálfu erindreka, nje á neinn annan friðsamlegan hátt, sem vera kann.

2. grein.

Pað ber undir hvern hinna hótignu málsaðila fyrir sig að skera úr því, hvort deilumálið, sem upp hefur risið, snertir lífshagsmuni eða sjálfstæði hans og fyrir því er þess eðlis, að það heyrir undir þau mál, sem samkvæmt undangangandi grein eru undanskilin skuldbundinni gjörð.

Nr. 39. Auglýsing 25. nóvember um gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hans Hátignar konungs Belgíu.

Bekendtgørelse

Nr. 39.
25.
Novbr.

om

en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Belgien afsluttet Konvention om Voldgift.

Under 26. April 1905 er der mellem den danske og den belgiske Regering blevet afsluttet og under 2. Maj 1906 i Bryssel blevet ratificeret følgende Konvention om obligatorisk Voldgift.

Oversættelse.

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Belgierne Konge, der ønske, saa vidt muligt, ved Hjælp af Voldgift at ordne de Tvistigheder, der maatte opstaa mellem deres Lande, have bestemt i det Øjemed at afslutte en Konvention og have udnævnt til deres befuldmægtigede:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Hr. *Johan Wilhelm Grevenkop Castenskiold*, Hans Majestæts Kammerherre og Chargé d'Affaires i Bryssel, Ridder af Dannebrog, og

Hans Majestæt Belgierne Konge:

Hr. *Baron Favereau*, Ridder af Leopoldsordenen osv. osv. osv., Senator, Hans Majestæts Udenrigsminister, hvilke, efter at have meddelt hinanden deres Fuldmagt, der befandtes i god og rigtig Form, ere komne overens om følgende Artikler:

Artikel 1.

De høje kontraherende Parter forpligte sig til at henvise til den ved Konventionen af 29. Juli 1899 i Haag oprettede permanente Voldgiftsdomstol de Tvistigheder, der maatte opstaa imellem dem i de i Artikel 3 opregnede Tilfælde, for saa vidt de hverken berører de kontraherende Landes Livsinteresser eller Uafhængighed, og en mindelig Afgørelse ikke har kunnet opnaas ved direkte diplomatiske Forhandlinger eller ad hvilken som helst anden fredelig Vej.

Artikel 2.

Det tilkommer enhver af de høje kontraherende Parter at afgøre, hvorvidt den opstaaede Tvistighed berører dens Livsinteresser eller Uafhængighed og, som Følge deraf, efter sin Natur henhører til dem, der i Henhold til den foregaaende Artikel ere undtagne fra obligatorisk Voldgift.

Nr. 39. Bekendtgørelse af 25. November om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Belgien afsluttet Konvention om Voldgift

Nr. 39.

25.
nóvbr.

3. grein.

Gjörð skal vera skuldbindandi milli hinna hâtignu samningsaðila:

1. Pregar svo er, með þeim fyrirvara, sem áskilinn er í 1. gr., að ágreiningur hefur risið um framkvæmd eða skilning á öllum samningum, sem gjörðir hafa verið eða gjörðir kunna að verða milli þeirra, að undanskildum þeim samningum, sem önnur ríki hafa tekið þátt í eða aðhylst.

2. Pregar svo er, að ágreiningur hefur risið upp um peningakröfur, og greiðslu-skuldbindingin er viðurkend í aðalatriðunum af hinum hâtignu samningsaðilum, og ágreiningurinn er að eins um fjárhæð greiðslunnar. Pregar svo stendur á, falla undir-skrifuð ríki frá að bera fyrir sig áðurnefndan fyrirvara.

4. grein.

Þessi samningur á við, þrátt fyrir það, þó þau deilumál, sem kynnu að rísa upp, ættu rót sína að rekja til atvika, sem gjörðust áður en samningurinn varð til.

5. grein.

Það er vitaskuld, að greinar þær, sem á undan fara, eiga ekki við um þau deilumál, sem kynnu að rísa upp milli þegns annars samningsaðila og hins samnings-ríkisins, þegar dómstólarnir eru bærir um samkvæmt löggjöf ríkisins að leggja dóm á deilumálið.

6. grein.

Þegar tilefni er til gjörðardóms milli hinna hâtignu samningsaðila, vilja þeir, ef ekki eru til gjörðardómi samkvæmar ákværðanir í gagnstæða átt, fara í öllu, sem snertir tilnefning gjörðardómendanna og gjörðarrjettarfarið, eftir fyrirmælum þeim, sem sett eru í sáttmálanum, er undirskrifáður var í Haag 29. júlí 1899 um að koma friðsamlegum sáttum á deilumál þjóða á milli, að undanskildu því er snertir atriði þau, er talin verða hjer á eftir.

7. grein.

Enginn gjörðardómendaná má vera þegn þeirra ríkja, sem hafa skrifað undir þennan samning, eða eiga heimkynni í löndum þeirra, enda mega atriði þau, sem gjörðin beinist að, ekki snerta hagsmunasemi hans.

8. grein.

Í gjörðarsamþykt þeirri, sem gjört er ráð fyrir í 31. gr. í sáttmálanum frá 29. júlí 1899, skal ákveðinn frestur, sem ekki má vera liðinn áður en málspartarnir eru búrir að skiftast á um erindi þau eða skjöl, sem varða efni deilumálsins. Pessum skjalaskiftum á í öllu falli að vera lokið, áður en fundir gjörðardómsins hefjast.

9. grein.

Í gjörðarsamþyktnni skal ákveðin fjárhæð sú, sem hinir hâtignu samnings-aðilar eiga þá þegar að láta vera til taks handa hinni föstu ritstofu gjörðardómsins til lúkningar kostnaðinum af dómsgjörningnum, samkvæmt 57. gr. í sáttmálanum frá 29. júlí 1899.

10. grein.

Í gjörðardóminum eiga að vera tilteknir frestir þeir, sem eigi mega vera út runnar, áður en honum er fullnaegt.

Nr. 39. Auglýsing 25. nóvember um gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hans Hátignar konungs Belgia.

Artikel 3.

Voldgift skal være obligatorisk mellem de høje kontraherende Parter:

1. Under de i Artikel 1 angivne Forbehold, i Tilfælde af Stridigheder angaaende Anvendelsen eller Fortolkningen af alle Overenskomster, der ere eller maatte blive afsluttede mellem dem, med Undtagelse af saadanne, som andre Magter maatte have deltaget i eller sluttet sig til.

2. I Tilfælde af Stridigheder angaaende Fordringer paa Penge, naar Forpligtelsen til at betale er anerkendt i Principet af de høje kontraherende Parter og kun Størrelsen af det Beløb, der skal betales, er omstridt. I dette Tilfælde give de undertegnede Magter Afkald paa at paaberaabe sig de ovenfor omtalte Forbehold.

Artikel 4.

Nærværende Konvention finder Anvendelse, selv om de Stridsspørgsmaal, der maatte opstaa, skulde have deres Oprindelse i Kendsgerninger, der ligge forud for dens Afslutning.

Artikel 5.

Man er enig om, at de foregaaende Artikler ikke ere anvendelige paa Twistigheder, som maatte opstaa mellem en Undersaat af en af Parterne og den anden kontraherende Stat, naar Domstolene i Følge denne Stats Lovgivning ere kompetente til at paadømme Stridsspørgsmaalaet.

Artikel 6.

Naar der er Grund til Voldgift mellem de høje kontraherende Parter, ville de, i Fald der ikke findes voldgiftsmæssige Bestemmelser i modsat Retning, i alt, hvad der angaar Udpegelsen af Voldgiftsmændene og Voldgiftsproceduren, rette sig efter de Regler, der ere fastslaaede ved den i Haag den 29. Juli 1899 undertegnede Konvention om fredelig Bilæggelse af internationale Stridigheder, med Undtagelse af, hvad der angaar de herefter angivne Punkter.

Artikel 7.

Ingen af Voldgiftsmændene maa være Undersaat af de Stater, der have undertegnet nærværende Konvention, eller have Bopæl paa deres Territorium, eller være interesseret i de Spørgsmaal, som ere Genstand for Voldgiften.

Artikel 8.

Den i Artikel 31 i Konventionen af 29. Juli 1899 forudsatte Voldgiftsantagelse skal fastsætte en Frist, inden hvilken Udvekslingen af de Indlæg og Dokumenter, der have Hensyn til Stridens Genstand, skal finde Sted mellem de to Parter. Denne Udveksling skal i hvert Tilfælde være endt før Begyndelsen af Voldgiftsrettens Møder.

Artikel 9.

Voldgiftsantagelsen skal fastsætte det Beløb, som de høje kontraherende Parter straks skulle stille til Disposition for Voldgiftsdomstolens staaende Bureau til Dækning af Omkostningerne ved Retsforhandlingerne i Overensstemmelse med Artikel 57 i Konventionen af 29. Juli 1899.

Artikel 10.

Voldgiftskendelsen skal indeholde Angivelse af de Frister, inden hvilke den skal efterkommes.

Nr. 39. Bekendtgørelse af 25. November om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Belgien afsluttet Konvention om Voldgift.

Nr. 39.

25.
nóvbr.

11. grein.

Samningur þessi er gjörður fyrir 10 ár. Hann gengur í gildi mánuði eftir að skifst hefur verið á um fullgildingar hans. Sje svo, að hvorugur hinna hágignu samningsaðila hafi, sex mánuðum áður en þetta árabil er liðið, látið í ljósi það áform sitt, að láta hann falla úr gildi, heldur samningurinn áfram að vera skuldbindandi, þangað til ár er liðið frá þeim degi að telja, er annarhvor hinna hágignu samningsaðila hefur sagt honum upp.

12. grein.

Samning þennan skal fullgilda svo fljótt sem auðið er, og um fullgildingarnar skal skifst á í Bryssel.

Pessu til staðfestu hafa umboðsmennir ritat nöfn sín undir þennan samning og sett á hann innsigli sín.

Gjört í Bryssel í tveimur frumritum 26. apríl 1905.

(undirritaður) **W. Grevenkop Castenskiold.**

(L. S.)

(undirritaður) **Favreau.**

(L. S.)

Um fullgildingarnar var skifst á í Bryssel 2. maí 1906, og var þá um leið ritat undir gjörðabók, svo látandi:

Pýðing.

Um leið og undirritaðir umboðsmenn skiftast á um fullgildingar gjörðarsamnings þess milli Danmerkur og Belgíu, sem gjörður var 26. apríl 1905, lýsa þeir eftir skipunum stjórna sinna, yfir því sem hjer fer á eftir:

Það er samkomulag, að tjeður samningur nemi ekki úr gildi fyrirmælin í 20. gr. í verslunar- og siglingasamningi þeim, sem gjörður var milli Danmerkur og Belgíu 18. júní 1895.

Því til staðfestu hafa báðir umboðsmenn samið þennan viðauka, sem á að hafa sama gildi, eins og fyrirmæli hans hefðu verið tekin í sjálfan samninginn.

Gjört í Bryssel í tveimur frumritum 2. maí 1906.

(undirritaður) **W. Grevenkop Castenskiold.**

(undirritaður) **Favreau.**

Petta gjörist hjermeð að gefnu tilefni öllum kunnugt.

Í stjórnarráði Íslands, 25. nóvember 1912.

H. Hafstein.

Eggert Briem.

Artikel 11.

Nærværende Konvention er afsluttet paa ti Aar. Den træder i Kraft een Maaned efter Ratifikationernes Udveksling. I det Tilfælde, at ingen af de høje kontraherende Parter seks Maaneder før Udgangen af nævnte Periode skulde have tilkendegivet sin Hensigt at lade Virkningen af den ophøre, forbliver Konventionen bindende indtil Forløbet af eet Aar fra den Dag at regne, da den ene eller den anden af de høje kontraherende Parter har op sagt den.

Artikel 12.

Nærværende Konvention skal ratificeres snarest mulig og Ratifikationerne skulle udveksles i Bryssel.

Til Bekræftelse heraf have de befuldmægtigede undertegnet nærværende Konvention og forsynet den med deres Segl.

Sket i Bryssel, i dobbelt Udfærdigelse, den 26. April 1905.

(undert.) **W. Grevenkop Castenskiold.**
(L. S.)

(undert.) **Favreau.**
(L. S.)

Ratifikationerne blev udvekslede i Bryssel den 2. Maj 1906, hvor samtidig undertegnedes en Protokol af følgende Indhold:

Oversættelse.

Idet de skride til Udvekslingen af Ratifikationerne til den under 26. April 1905 mellem Danmark og Belgien afsluttede Voldgiftskonvention, erklære de undertegnede befuldmægtigede, efter deres Regeringers Ordre, følgende:

Man er enig om, at den nævnte Konvention ikke ophæver Bestemmelserne i Artikel 20 i den mellem Danmark og Belgien den 18. Juni 1895 afsluttede Handels- og Søfartstraktat.

Til Bekræftelse heraf have de respektive befuldmægtigede opsat nærværende Protokol, der skal have samme Kraft og samme Gyldighed, som om den Bestemmelse, den indeholder, var optaget i selve Konventionen.

Sket i Bryssel, i dobbelt Eksemplar, den 2. Maj 1906.

(undert.) **W. Grevenkop Castenskiold.** (undert.) **Favreau.**

Hvilket paa dertil given Foranledning bringes til offentlig Kundskab.

Islands Ministerium, den 25. November 1912.

H. Hafstein.

Eggert Briem.